

«ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Η συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας δεν αποτελεί πλέον δικαίωμα προς κατάκτηση αλλά ένα δεδομένο, δημιουργώντας νέα σημεία αναφοράς και πρότυπα ως προς τους ρόλους των ανδρών και γυναικών στην κοινωνία. Κατά συνέπεια, η ισορροπία μεταξύ εργασίας και ζωής συνιστά καίριο ζήτημα και για τα δύο φύλα αλλά και στόχο πολιτικών σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

Στο πλαίσιο αυτό, οι μελέτες που εκπονήθηκαν στα πακέτα εργασίας 4&5 του έργου WORBAL, προσπαθώντας να προβούν σε μια ολοκληρωμένη αξιολόγηση των πολιτικών σε Ελλάδα και Ευρώπη, περιλαμβάνουν: α) τη συστηματική «χαρτογράφηση» των πολιτικών καθώς και των καλών πρακτικών που έχουν υιοθετήσει τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. και η Ισλανδία για την εξισορρόπηση εργασίας και ζωής στον επαγγελματικό και τον ιδιωτικό τομέα, β) την παρουσίαση των πολιτικών συμφιλίωσης που εφαρμόζει η Ελλάδα και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει λόγω κρίσης, γ) την αξιολόγηση των πολιτικών της Ελλάδας από εμπειρογνώμονες και στελέχη της δημόσιας διοίκησης καθώς και δ) μια σειρά προτάσεων πολιτικής για την αναμόρφωση των πολιτικών συμφιλίωσης της Ελλάδας, στην κατεύθυνση των κυρίαρχων τάσεων που συνθέτουν αφενός οι καλές πρακτικές των ευρωπαϊκών κρατών και αφετέρου τα υφιστάμενα ελλείμματα της πολιτικής της Ελλάδας.

Με βάση το υλικό που συγκεντρώθηκε και αναλύθηκε, διαπιστώθηκε ότι ενώ οι πολιτικές εναρμόνισης της επαγγελματικής και της οικογενειακής ζωής που έχουν διαμορφωθεί στο πλαίσιο της ΕΕ-28 έως τώρα συνέτειναν στο να διευκολυνθούν οι γυναίκες να συμμετέχουν σε μεγαλύτερο βαθμό στην αγορά εργασίας και να βοηθηθούν στη βελτίωση της εξισορρόπησης του οικογενειακού και εργασιακού τους βίου, εντούτοις οι πολιτικές συμφιλίωσης δεν συνέβαλαν στην ανατροπή των παγιωμένων και στερεοτυπικών διακρίσεων αναφορικά με τους ρόλους ανδρών και γυναικών και στην ισότιμη συμμετοχή τους στη μη αμειβόμενη εργασία εντός της οικογένειας, αλλά διευκόλυναν περισσότερο τις γυναίκες στην επίτευξη των διπλών τους καθηκόντων.

Οι πολιτικές συμφιλίωσης και οι καλές πρακτικές που εφαρμόζονται στα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη αποτέλεσαν σημαντικό σημείο αναφοράς για τη διατύπωση ενός συνόλου προτάσεων πολιτικής που θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και στην Ελλάδα, ορισμένες από τις οποίες είναι οι εξής:

- Συνεργασία όλων των αρμόδιων φορέων (Δήμων, ΜΚΟ, επιχειρήσεων) που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην πιο αποτελεσματική και στοχευμένη αξιοποίηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων στα ζητήματα φροντίδας, με βάση τις ανάγκες των γονέων, των παιδιών και άλλων εξαρτημένων ατόμων.
- Ενσωμάτωση πολιτικών φιλικών προς τη συμφιλίωση ζωής και εργασίας στους κανονισμούς λειτουργίας των δημόσιων και ιδιωτικών φορέων (π.χ. ευέλικτα ωράρια εργασίας, διαμοιρασμός ημερών μεταξύ εργασίας στο γραφείο και εργασίας από το σπίτι, ενθάρρυνση τόσο των ανδρών όσο και γυναικών στην αξιοποίηση πολιτικών συμφιλίωσης, κλπ.)
- Ενθάρρυνση των ανδρών-πατέρων να λαμβάνουν άδεια ανατροφής, Εισαγωγή σχετικής ρήτρας που να προβλέπει ότι η γονική άδεια θα λαμβάνεται από τον πατέρα υποχρεωτικά για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.
- Προσπάθεια εξισορρόπησης και αναπροσαρμογής του συνολικού χρονικού διαστήματος γονικής άδειας / άδειας μητρότητας με τη συνολική αξία των προβλεπόμενων επιδομάτων. Δηλαδή, το συνολικό κόστος των επιδομάτων να μην υπερβαίνει το κόστος των εισφορών που θα προέκυπτε εάν η μητέρα επέστρεφε νωρίτερα στην εργασία της. Παράλληλα η συνολική χρονική διάρκεια της γονικής άδειας ούτε να αποτρέπει τη μητέρα να κάνει χρήση της άδειας αλλά ούτε και να την αποτρέπει να επιστρέψει σχετικά νωρίς στην εργασία.
- Οριζόντιο μοντέλο άσκησης πολιτικής για τον καλύτερο συντονισμό των συναρμόδιων φορέων βάσει της αντίληψης ότι οι πολιτικές συμφιλίωσης είναι εγκάρσιες πολιτικές και δεν αφορούν μόνο έναν τομέα πολιτικής.
- Εφαρμογή ιδιωνογονικών αδειών ανατροφής στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

ΦΟΡΕΙΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ